

- рече, целунахъ го по езика пригриза ми главата.
 Не е човѣкъ приятель е, нѣма уста говори, билъ
 какъвъ ще уменъ е като му устата отвори, ако
 щешъ ти тѣй мълчи, ако говоришъ — говори.
- 410 На едно нѣщо снагата, пакъ на друго храната.
 Ний сме десять брата, едина хичъ го нѣма, ама не го
 оставаме, правимъ хиляди общества, ако щешъ малки,
 ако щешъ голѣми.
- Наша Мара платъ такала, по небето го прострѣла.
 На една стѣна двѣ дупки, изъ дупкитѣ вода излиза.
 Ножицитѣ му на носа, а сабията му на гърба, пакъ
 сладкото му у уста, дѣ кждѣ мине все пѣе, на
 слънце върло вилнѣе; когото мило цѣлуе, той
 ще го помни за три дни, пакъ ти весело отива,
 сладка му пѣсень припѣва, случи го пакъ ти на
 брава!
- Не е трънъ пакъ салтъ боде, не е звѣръ пакъ ще
 те изѣде, колкото му е тънка снагата, дваждъ
 му сж дълги краката.
- Не е мома пакъ се бѣли, не е жена пакъ има
 дѣтца, не е човѣкъ пакъ с'уста че и съ очи кол-
 кото щешъ, познащешъ го ако можешъ.
- На глѣдъ мишка пакъ нѣма ѣ краката, и опашката
 ѣ на върха на главата.
- Нѣма уста ни зжби, пакъ злѣ хапи та боли.
 Не е пиле пакъ съчонка, нѣма мѣсо ни перушинка;
 цѣло черно Арапче искълвава, пакъ се ни най-
 малко не оправя, съ чонката си пие съ чонката
 си пикай, който може нека го познай.
- 420 Надъ вода варви съ кокили, познахътъ го, кои сж
 го видѣли.
- На царя всичката войска опасана, а самъ царя не е.
 На царя винуту и ракията въ една бжчва.
 Нѣщо дълго като тояга, живѣе въ земята и се храни
 съ прѣстъ, пазн се само да не се допре до тебъ.